

· Η Πάρδαλις εύρισκεται χυρίως εἰς τὰ Θερμότερά μέρη τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς, καὶ ὅταν δαμάσθῃ, χρησιμεύεται εἰς τὸ κυνήγιον. Οἱ κάτοικοι τῆς Βαρβαρίας μάλιστα ἡμέροντες αὐτὴν τὴν μεταχειρίζονται ἀντὶ λύνης συνήθως. Περικλείοντές τὴν εἰς σιδηρόδινον κλινθίον, τὴν σύρουσιν δῖτως ἐπὶ μικροῦ τεινός ἀμαξίου, καὶ ἀμέσως ὅτε φανῇ τὸ ζεῦν, τῆς διδύσι τὴν ἐλευθερίαν της. Ἐφόρμασα δὲ αὕτη διὰ τριῶν ἢ τεσσάρων πηδημάτων, ῥίπτει αὐτὸν καὶ γῆς καὶ τὸ πνίγει. Αν διμως ἀποτύχῃ, τόσοῦτον μανιώδης γίνεται ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν της, ὃστε ἐφορμᾶ τότε κατὰ τοῦ χυρίου της. Αν δὲν προφθάσῃ ἔκεινος νὰ τῆς ρίψη ἢ ἄρνιον ἢ ἐρίφτου, ἢ κόμματιὸν χρέατος, ἄτινα ἐπὶ τούτῳ εἶχε προμηθευμένα — Οἱ μαῦροι καὶ οἱ Ἰνδοὶ τρώγουσι τὸ κρίας τῆς Παρδάλεως. Η δὲ μηλωτὴ αὗτῆς τιμᾶται τὰ μέγιστα. — Ο Βυφφῶν λέγει ὅτι εἰδε μίαν Πάρδαλιν. Τὸ πρόσωπον αὗτῆς ἦτον ἄγριον, τὰ ὄμματιά της ἀνήσυχα, καὶ ἡ φωνὴ της δυνατωτέρα καὶ τρονωτέρα τῆς τοῦ χυνός. Ήιο δὲ φερμένη ἡ Πάρδαλις αὕτη ἐκ τῆς Βαρβαρίας, συλληφθεῖσα εἰς τὰ πλησίον τοῦ Ἀτλαντίου Όρους δάσον — Ο δὲ Πουαρέτ ἀναφέρει ὅτι Μαῦρος τις διωκόμενος ὑπὸ ἄγριας τεινὸς Παρδάλεως, ἦδυνηθη νὰ σωθῇ ῥίπτων μέρος τῶν φορεμάτων του κατὰ γῆς ἄτινα λαβούσα ἔκεινη καὶ κατακομματιάσασα, ἀφῆκεν αὐτὸν νὰ φύγῃ.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ.

Καὶ διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ χρεωστοῦν νὰ πιστεύωσιν ἀδιστάκτως, ὅτι μόνη ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία εἶναι ικανὴ νὰ θεραπεύσῃ τὰς πολυχρονίους τοῦ ἔζηνους πληγὰς. ἐὰν ὁδηγῆται ἀπὸ τῆς Φιλοσοφίας τὸ φῶς, γίγουν ἐὰν γίνεται μὲ μέθοδον διάφορον ἀπὸ τὴν μέθοδον. Ητις ἐπεκράτησεν ἔως τώρα εἰς τὰ φροντιστήρια. Οἱ διδάσκαλοι μάλιστα πρέπει νὰ ἐνθυμῶνται, καὶ νὰ λέγωσι συνεχῶς ὅτι ἔλεγεν ὁ Ρήτωρ Ἰσοχράτης περὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μαθητῶν · Χαίρω περισσότερον διὰ τοὺς εὔδοκιμούς τας εἰς τὰς

πράξεις καὶ τοῦ βίου τὴν διαγωγὴν μαθητὰς μου, πα-
ρὰ διὰ τὸν πρόκοπτοντας εἰς τὴν Ἀρτορικὴν· μ' δλον
ὅτι τῶν καλῶν συνθεμένων λόγων καὶ ἀντίποτε δὲν βο-
ηθήσω τὸν μαθητὴν εἰς τὴν σύνθεσιν αὐτῶν, ἢ τιμὴ προσ-
φέρεται ἀπὸ δλους εἰς ἐμὲ διὰ δὲ τὰ καλῶν πραγμάτων
δλοι ἐπαινοῦν αὐτὸν τὸν πράξαντα, ἀν κ' ἔξεύρωσιν ὅτι
τὰ ἐπράξεις διὰ συμβουλῆς μου”.

Τοιαῦτα συλλογίζονται, καὶ τοιαῦτα λέγουν οἱ φιλόσο-
φοι καὶ φιλάνθρωποι διδάσκαλοι, οἱ ὅποῖς δὲν ἔχουσι
τίποτε κοινὸν μὲ τοὺς διδασκάλους τῶν βαναύσων τεχνῶν.
Εἰς τούτους ἀρκεῖ νὰ παραδίδωσι κανόνας τῆς τέχνης,
καὶ ὅχι τι περισσότερον· ἀλλ' οἱ διδάσκαλοι τῆς Ἑλλη-
νικῆς παιδείας παραδίδουσι τοὺς Ἑλληνικοὺς συγγραφεῖς
διὰ ν' ἀπανθίζωσιν ἀπ' αὐτοὺς οἱ νέοι, ὅχι ρησείδια καὶ
λεξείδια, τῶν ὅποιων ὁ κατόπιν ἄλλο δὲν εἶναι πάρα τύφος,
ἀλλ' ἡδη χρηστὰ, καὶ νοῦν, ὅστις μέλλει νὰ τοὺς ὁδηγή-
σῃ εἰς ὅλας τὰς πράξεις καὶ περιστάσεις τῆς μελλούσης
κατῶν ζεῦς. Ὁ νοῦς οὗτος δὲν ἀποκτᾶται μὲ τὴν πολ-
λὴν καὶ ἀμέθοδον ἀνάγνωσιν, ἀλλὰ μὲ τὴν εὐμέθοδον
χρηστομάθειαν, κατὰ τὴν γνωστὴν εἰς πολλοὺς, ἀλλ'
εἰς τὴν ὅποιαν πολλὰ ὀλίγοι προσέχουσι, χρυσῆν ἐκείνην
γνώμην.

·Ο χρήσιμος εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλας εἰδὼς, σοφός.

Κεραῆς—Αὐτοσχίδιοι στοχασμοί.

Ο ΒΕΣΟΥΓΒΙΟΣ ΚΑΙ Η ΑΙΤΝΗ.

‘Ηφαίστεια ὅρη ὀνομάζονται ὅσα ἀπορρίπτουσιν ἀπὸ
κατρὸν εἰς κατρὸν καπνὸν, φλόγας, στάχτην καὶ ἀναλε-
λυμένας φλογιστικὰς ὕλας. διά τινος μεγάλου ὀνοίγμα-
τος ὄμοίου χοάνης, καὶ κοινῶς καλουμένου κρατῆρος.
Αἱ ἀναπεμπόμεναι συνήθως ἐξ τῶν ‘Ηφαιστείων ὕλαι κα-
λοῦνται λάβα. Ἐταν δὲ ὁ κρατήρ ἀπορρίπτῃ φλογι-
στικὰς ὕλας, καλεῖται ἐκρηκτὶς τῶν ‘Ηφαιστείων. — Ο-
λαι σχεδὸν αἱ ἐκρήκτεις συνοδεύονται μὲ σεισμούς.